

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Εργασία Α' Τετραμήνου στην Ιστορία

Γενικές Πληροφορίες

- Μετά την αποτυχία της Ιωνικής Επανάστασης, ο Δαρείος συγκέντρωσε μεγάλη δύναμη για να εκδικηθεί την Αθήνα και την Ερέτρια, οι οποίες είχαν βοηθήσει τους Ίωνες. Το 492 π.Χ, έστειλε δύναμη, υπό την ηγεσία του Μαρδόνιου αλλά ο περσικός στόλος καταστράφηκε από τρικυμία παραπλέοντας τον Άθω. Τελικά το 490 π.Χ., υπό τη διοίκηση του Δάτη και του Αρταφέρνη, ο περσικός στρατός κατέλαβε τις Κυκλάδες, κατέστρεψε την Ερέτρια και στρατοπέδευσε στον Μαραθώνα, όπου τους αντιμετώπισε μια δύναμη Αθηναίων και Πλαταιέων. Η μάχη έληξε με αποφασιστική νίκη των Ελλήνων - που οφειλόταν στην στρατιωτική ιδιοφυΐα του Μιλτιάδη - και οι Πέρσες αναγκάστηκαν να φύγουν στην Ασία. Ο Δαρείος άρχισε να συγκεντρώνει και πάλι στρατό, αλλά πέθανε σε λίγο. Ο γιος του Ξέρξης επιχείρησε και εισέβαλε στην Ελλάδα (το 480 π.Χ), αλλά η εισβολή του έληξε με αποτυχία.

Ημερομηνία Μάχης

- Έγιναν πολλές προσπάθειες για να βρεθεί η ακριβής ημερομηνία της μάχης. Κατά τους ιστορικούς, ο Ηρόδοτος χρονολογεί τα γεγονότα με το ηλιοσεληνιακό ημερολόγιο (συνδυασμός του ηλιακού και του σεληνιακού ημερολογίου). Κατά τον Philipp August Böckh, η μάχη διεξήχθη στις 12 Σεπτεμβρίου (κατά το Ιουλιανό ημερολόγιο). Παρ' ολ' αυτά, φαίνεται ότι η κάθε ελληνική πόλη-κράτος είχε το δικό της ημερολόγιο - η ημερομηνία της μάχης εξαρτάται επίσης από την ημερομηνία που γιόρταζαν οι Σπαρτιάτες τα Κάρνεια. Θεωρείται πιθανό το γεγονός ότι το ημερολόγιο των Σπαρτιατών βρισκόταν κατά ένα μήνα πίσω από το αθηναϊκό, άρα η μάχη (κατά το σπαρτιατικό ημερολόγιο) διεξήχθη στις 12 Αυγούστου.

Στρατηγική και Τακτική

- Ακόμα και αν οι Αθηναίοι συγκέντρωναν όλους τους διαθέσιμους οπλίτες στο Μαραθώνα η αριθμητική υπεροχή των Περσών θα ήταν τουλάχιστον δύο προς ένα. Επιπλέον, αν τους συγκέντρωναν όλους στο Μαραθώνα, οι Πέρσες θα μπορούσαν να επιτεθούν στην Αθήνα χωρίς να συναντήσουν αντίσταση και μια πιθανή ήττα στον Μαραθώνα θα σήμαινε την καταστροφή της Αθήνας, καθώς δεν θα είχε στρατό για να αμυνθεί. Γι' αυτό οι Αθηναίοι αποφάσισαν να κλείσουν τις δύο εξόδους των στενών, όπου μπορούσαν να περιμένουν τους Σπαρτιάτες - αυτό θα δυσκόλευε τους Πέρσες να επιτεθούν στην Αθήνα.

Πληροφορίες Μάχης

- Η απόσταση μεταξύ των δύο στρατών ήταν λιγότερη από οκτώ στάδια (ή 1.5 χιλιόμετρα). Στο κέντρο της αθηναϊκής παράταξης βρίσκονταν στρατιώτες της Λεοντίδας φυλής (με αρχηγό τον Θεμιστοκλή) και της Αντιοχίδας φυλής (με αρχηγό τον Αριστείδη), οι οποίοι ήταν παραταγμένοι στις τάξεις των τεσσάρων, ενώ στα πλευρά βρίσκονταν οι υπόλοιπες φυλές και οι Πλαταιείς, οι οποίοι ήταν παραταγμένοι στις τάξεις των οκτώ. Η μεγάλη συμβολή του Μιλτιάδη στη νίκη αυτή ήταν ότι ενίσχυσε τις πτέρυγες της αθηναϊκής παράταξης εις βάρος του κέντρου της, πράγμα που επέτρεψε την περικύκλωση της περσικής παράταξης.

Αποτέλεσμα Μάχης

- Μετά τη μάχη, ο περσικός στόλος έπλευσε γύρω από το Σούνιο για να επιτεθεί στην Αθήνα- οι Αθηναίοι, καθώς κατάλαβαν ότι η πόλη τους βρισκόταν υπό απειλή, βιάδισαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν στην Αθήνα. Οι Αθηναίοι κατάφεραν να φθάσουν νωρίτερα απ' ότι οι Πέρσες, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να υποχωρήσουν. Ο Ηρόδοτος αναφέρεται στη συμμαχία των Περσών και των Αλκμεωνιδών - οι τελευταίοι είχαν δώσει ένα σήμα μετά τη μάχη. Αργότερα, στο πεδίο της μάχης είχαν φτάσει οι Σπαρτιάτες - βλέποντας τα πτώματα των Περσών αναγνώρισαν τη μεγάλη νίκη των Αθηναίων.

Για την Εργασία αυτή συνεργάστηκαν
οι:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ